

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

20. oktober 2019

NEDELJA	29. MED LETOM – MISIJONSKA
20.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Dušana Pečnik 10.00 za rajne Podgorškove, Marčakove in Centrihove
Ponedeljek	Uršula
21.10.	19.00 za +Urško Hrovat
Torek	Janez Pavel II., papež
22.10.	7.00 za +Franca Cvikl
Sreda	Janez Kapistran
23.10.	18.00 na Pernovem za +Verico Djuras, osmina
Četrtek	Anton Marija Claret
24.10.	18.00 na Pernovem za +Franca in Vero Majer, obl.
Petek	Darinka
25.10	19.00 za +Marjano Podvršnik
Sobota	Lucijan in Marcijan * JUTRI VRNITEV NA SONČNI ČAS
26.10.	7.00 za +Marico Dolar in Ivanko Vipavc
NEDELJA	30. MED LETOM – ŽEGNANJSKA
27.10.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Olgo Firšt, obl. 10.00 za +Saro Veber

29. NEDELJA MED LETOM

In Gospod je rekel:
»Poslušajte,
kaj pravi krivični sodnik!
Pa Bog ne bo pomagal
do pravice svojim izvoljenim,
ki noč in dan
vpijejo k njemu?
Bo mar odlašal?
Povem vam:
Hitro jim bo pomagal
do pravice.
Toda ali bo Sin človekov,
ko pride,
našel vero na zemlji?«

(Lk 18,6–8)

Lk 18,1–8

MOLITEV SPREMINJA NAS, NE BOGA

S prosilno molitvijo imamo vsi težave. Včasih namreč ne deluje tako, kot smo si mi zamislili. V porabniški družbi smo se pač navadili, da stvari, ki odpovedo, vržemo na odpad. Prav to mnogi storijo z molitvijo.

Vendar nas Jezus vedno znova prepričuje, da je molitev potrebna in tudi uspešna. Če celo krivični sodnik ustreže nadležni vdovi, »pa Bog ne bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki vpijejo k njemu noč in dan, in bo pri njih odlašal?«

Osnovni nesporazum je najbrž v tem, ker menimo, da bomo z molitvijo spremenili Boga in njegove načrte. Podobni smo poganom, ki hočejo z magijo pridobiti bogove, spremeniti njihove namene in jih zdramiti iz njihove ravnodušnosti. Jezus pa pravi: »Ne bodite jim podobni, saj vaš Oče ve, česa potrebujete, še preden ga prosite.«

Molitev ne spreminja Boga in njegovih sklepov, ampak nas in naše načrte. V njej se kakor v kakšni čistilni napravi naše številne želje in zahteve očistijo in uredijo. Počasi se izloča navlaka neurejenih in vse preveč človeških prošenj. Polagoma spoznavamo, kaj je tisto, od česar se moramo posloviti. Postajamo sprejemljivi za Božje odločitve. Zato je molitev boj s samim seboj, včasih boleče uglaševanje na Božjo voljo.

Jezus je obljubil, da nam bo Oče dal vse, za kar ga bomo prosili v njegovem imenu. Tej molitvi je zagotovljeno uslišanje. A ne pozabimo, da je to izrekel pri zadnji večerji, tik pred svojim trpljenjem in križem. Človeško gledano je bilo tedaj vse izgubljeno.

In kaj je tisto »vse«, na kaj misli Jezus, ko obljublja: Če vam bo dal vse?

Odgovor najdemo prav v Lukovem evangeliju: to je Sveti Duh, s katerim bo nebeški Oče obdaril tiste, ki ga prosijo. Bog sam je torej tisti dar, ki ga moramo izprositi. Kdor prosi za manj, prosi premalo.

DANAŠNJA NEDELJA JE OBENEM MISIJONSKA

Kdo je pravzaprav misijonar?

"Kdor širi krščansko vero med nekristjani," suhoparno razlaga Slovar slovenskega knjižnega jezika.

Zanimivo je, kako poslanstvo misijonarja podrobneje opisujejo pri Nacionalnem centru za informiranje in poklicno svetovanje na Zavodu za zaposlovanje. Tako lahko beremo: *»Misijonar poleg duhovniškega dela skrbi tudi za izboljšanje življenjskih razmer prebivalcev krajev, v katere je poslan, da odhaja med ljudi ter jim s svojim delovanjem najprej pomaga, da se začnejo zavedati človeškega dostojanstva do sebe, soljudi, narave in družbe, da delo misijonarja zajema tako pastoralo kot socialno pomoč, da misijonarji gradijo cerkve, šole, dispanzerje, ceste in ostalo infrastrukturo ter se ob tem dejavno ukvarjajo z ozaveščanjem ljudi v šolah ali v zdravstvenih centrih. Skratka, storitev misijonarja je izboljšanje življenjskih pogojev v nerazvitih državah oziroma v tako imenovanem tretjem svetu ter ustanovitev nove krajevne Cerkve na področju, kjer deluje.«*

Večkrat je slišati očitke, da gre za vsiljevanje krščanske vere in kulture v tretjem svetu. Takšno razumevanje je napačno ter je sad nepoznavanja misijonskega poslanstva in slabotne vere, celo nevere. Misijonar je poklican oznanjati Jezusa s svojim življenjem in besedo, a v polnem spoštovanju vesti vsakega človeka. Je Jezusovo orodje.

Po: radio.ognjisce.si

Papež Benedikt XVI. je za misijonsko nedeljo napisal posebno poslanico z naslovom: *»Vse Cerkve za ves svet«*. To je misijonski klic, ki nas prav vse in vsakega obvezuje, da vsak na svoj način uresničimo Jezusovo naročilo: *»Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence (prim. Mt 28,19). To so zadnje besede, ki jih je Kristus izrekel na zemlji, a so postale prvo poslanstvo Cerkve, se pravi vseh nas. To pomeni: vsak kristjan mora biti na svoj način misijonar. Cerkev je po svoji naravi, svojem bistvu misijonarska. In vsak kristjan je misijonar, ali pa ni kristjan. Če nismo poklicani v misijone, pa smo poklicani, da delamo, predvsem pa molimo za misijone.*

Po: F. Kramberger

